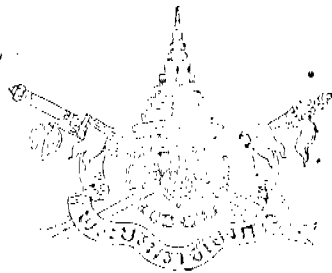


๒๘ เมษายน ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๒๕



พระราชบัญญัติ

สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ

พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ เมษายน ๒๔๘๕

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรสงเคราะห์
ราษฎรผู้สละชีพและอุทิศร่างกายเพื่อประโยชน์แก่ชาติใน
การรบ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ผู้ประสพภัยเนื่องในการรบ พุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่บุคคล
ได้รับบำเหน็จบำนาญอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ
บำนาญทหาร

มาตรา ๔ บุคคลใดได้รับบาดเจ็บเนื่องในการรบจนถึง
ทุพพลภาพ ไม่สามารถใช้กำลังกายหรือความคิดประกอบ

๒๘ เมษายน ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๒๕

อาจทำได้ตามปกติ ถ้าได้รับบาดเจ็บนั้นในขณะ หรือเนื่อง
จากปฏิบัติการตามหน้าที่ซึ่งทางราชการหรือองค์การ ซึ่งทาง
ราชการรับรองให้มั่นคงที่ปฏิบัติการในยามสงครามหมายความว่า
ให้กระทำ หรือในขณะหรือเนื่องจากปฏิบัติการตามกฎหมาย
ว่าด้วยหน้าที่ของคนไทยในเวลารบ บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับ
เงินเลี้ยงชีพตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เงินเลี้ยงชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควร
แก่พฤติการณ์และความทุพพลภาพได้ตั้งแต่สิบบาทถึงห้า
สิบบาท

การขอเงินเลี้ยงชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดง
รายงานแพทย์ผู้ตรวจอาการทุพพลภาพซึ่งทางราชการเห็นชอบ
ด้วย กับรายงานเหตุการณ์ที่ได้ประสบอันตราย

มาตรา ๖ เงินเลี้ยงชีพตามความในมาตรา ๕ ให้จ่ายเป็น
รายเดือนตลอดเวลาที่ผู้มีสิทธิได้รับยังทุพพลภาพอยู่

มาตรา ๗ ถ้าผู้ได้รับบาดเจ็บตามความในมาตรา ๕ ต้อง
ถึงตายเพราะเหตุนั้น ให้บุตรภริยาและบิดามารดาของผู้

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ เมษายน ๒๔๘๕

ตายได้รับเงินเลี้ยงชีพ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่พฤติการณ์ และตามอัตราที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕

มาตรา ๘ เงินเลี้ยงชีพตามความในมาตรา ๗ ให้แบ่งจ่ายให้บุตรสองส่วน ภริยาหนึ่งส่วน และบิดามารดาหนึ่งส่วน แต่ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้แบ่งจ่ายให้บุตรสามส่วน ภริยาหนึ่งส่วน และบิดามารดาหนึ่งส่วน

ถ้าไม่มีบุคคลที่สามจำพวกที่กล่าวแล้ว ให้จ่ายให้แก่ผู้ที่อยู่ในอุปการะของผู้ตายหรือมีอุปการะแก่ผู้ตาย ถ้าผู้ตายได้แสดงความจำนง เช่นนั้น ไว้โดยชัดแจ้งเป็นหนังสือ และถ้าผู้ตายได้กำหนดส่วนแบ่งไว้อย่างไร ก็ให้จ่ายตามนั้น

ถ้าในขณะที่สิทธิได้เงินเลี้ยงชีพเกิดขึ้นนั้น บุคคลที่กล่าวในวรรคก่อนจำพวกใดไม่มีตัวที่มีสิทธิจะได้รับ หรือได้ถึงแก่ความตายไปเสียหมดทั้งจำพวกแล้ว เงินเลี้ยงชีพทั้งหมดนั้น ให้แบ่งเฉพาะระหว่างบรรดาจำพวกที่ยังมีสิทธิและมีชีวิตอยู่ตามส่วนที่กล่าวข้างต้น

ถ้าบุคคลที่รับเงินเลี้ยงชีพอยู่ตามความที่กล่าวมานั้นคนใดตายหรือหมดสิทธิลง ก็ให้ส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติลงเพียงนั้น

๒๘ เมษายน ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๒๕

มาตรา ๕ เงินเลี้ยงชีพตามความในมาตรา ๔ นั้น ให้
จ่ายเป็นรายเดือน โดยมีกำหนดเวลาและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

บุตรชายบุตรหญิงได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้น
แต่เมื่ออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์นั้นกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียม
อุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา ก็ให้ได้รับต่อไปจนสำเร็จการ
ศึกษา แต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

ภริยาได้รับตลอดอายุหรือจนมีสามีใหม่

บิดาและมารดาได้รับตลอดอายุ

ส่วนบุคคลที่ผู้ตายได้แสดง ความจำนงไว้ให้เป็นผู้รับนั้น
ถ้าอายุยังอยู่ในเกณฑ์ศึกษา ให้อนุโลมอย่างบุตรแล้วแต่
กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้ว ให้ได้รับเพียงสิบปี

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินเลี้ยงชีพตามความในมาตรา ๔ ได้
พิการทพพลภาพอยู่ก่อนผู้ตายก็ดี หรือพิการทพพลภาพใน
ระยะที่มีสิทธิได้รับเงินเลี้ยงชีพของผู้ตายก็ดี ให้ผู้นั้นได้รับ
เงินเลี้ยงชีพตลอดเวลาที่ยังพิการทพพลภาพอยู่

อนึ่ง ผู้มีสิทธิรับเงินเลี้ยงชีพของผู้ตายถ้ายังไม่บรรลุนิติ
ภาวะ หรือเป็นผู้กำลังศึกษาและอายุอยู่ในเกณฑ์ศึกษาตาม
มาตรา ๕ หรือยังเป็นผู้พิการทพพลภาพอยู่ หากทางราชการ

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ เมษายน ๒๔๘๕

เห็นสมควรเข้าควบคุมและจัดการเกี่ยวกับเงินเลี้ยงชีพ เพื่อประโยชน์ของผู้มีสิทธินั้น ๆ ก็ได้

มาตรา ๑๐ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กรณีบุคคลที่ได้รับบาดเจ็บถึงทุพพลภาพ หรือถึงตายเนื่องในการรบก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ได้ด้วย ถ้าการที่ได้รับบาดเจ็บถึงทุพพลภาพหรือถึงตายนั้นมิได้เกิดขึ้นก่อนเดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

มาตรา ๑๑ การร้องขอเงินเลี้ยงชีพตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องร้องขอภายในกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันผู้มีสิทธิร้องขอได้ทราบถึงสิทธิของตน

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี